

Grove ord i ”molerkrigen”

Af Søren Olesen

Fjordkær 136, Dragstrup

MOLER: Det er da helt utroligt, at man kan blive ved med at finde argumenter imod molergravning ved Sundby.

Er det helt umuligt at have en anden mening end modstanderne uden at blive beskyldt for, at man ikke er sit arbejde voksen. Det uanset, om det er politikere eller Damolin-direktører. En direktør for et firma må da varetage firmaets interesser, ellers må det vel være fyringsgrund.

Mon ikke alle sten er vendt flere gange i denne sag?

Jeg vil ikke her tage stilling *for* eller *imod* gravning, men det er sørgeligt, at man ikke må være *for* gravning og tale *imod* foreningen, der går imod gravning af moler, uden at blive beskyldt for det værste.

Søren Olesen påpeger, at det er helt forståeligt, at Damolin-ledelsen ser på firmaets interesser.

Arkivfoto: Peter Mørk

Jeg elsker også naturen, kommer der ofte, stort set uden at møde andre mennesker.

Nej, der hvor man møder andre, kan f.eks. være Ejerslev Havn eller testcentret for vindmøller i Østerild. Altså der, hvor der er menneske-

skabte aktiviteter.

I Saabys kedelige, bakkede kornmark har jeg aldrig været - jeg ved ganske enkelt ikke, hvordan jeg skal komme dertil. Kunne det tænkes, at der kunne anlægges spadsrestier i området?

Nu er jeg godt klar over, at

jeg får over nakken, men det tager jeg med. Men jeg er ganske enkelt træt af den krig, og desuden mener jeg, at vi har brug for alle de arbejdspladser, moleret giver her på Mors.

Fra ”manden på gulvet”.